

Dichtend door de seizoenen

Danielle Vink

Schrijver: Danielle Vink
Coverontwerp: Danielle Vink
ISBN: 9789402165302
© Danielle Vink

De seizoenen

Als ik jou zie, zie ik herfst
met zijn sprankelde kleuren.
Ik zie vooral het diepe rood,
de kleur van jouw haar,
jouw ogen als hazelnoot.

Als ik bij je ben ervaar ik zomer,
voel ik de warmte
als van de zon op mijn huid.
Ik proef jouw geur
als het zomerse fruit.

Als ik aan je denk
voel ik lente.
Ik wil dartelen in de wei,
zoals een klein lammetje
ongebonden en vrij.

Als ik met je praat
ervaar ik de wijze koude winter.
Mijn wereld in rust.
Hoewel men jouw winter soms vreest,
geniet ik van jouw wijsheid
en waardeer ik de winter in jou
nog het meest.

Ik hou van je

Ik hou van de winter
met haar oostenwind
net zoveel als van jou,
die vrouw,
die ik ooit heb bemind.

Ik hou van de zomer
en van haar hitte en zon.
Ik hou van jou, bijzondere vrouw,
die ondanks haar passie
niet van mij houden kon.

Ik hou van de lente,
weg met de kou!
Ik hou van lust en de liefde
En van jou, zachte vrouw.

Ik hou van de herfst
met haar storm en haar regen.
Ik hou van jou, wispelturige vrouw.
Ik kom je vast nooit meer tegen

Ik hou van het jachtseizoen
Ik ga weer op jacht
naar die man of die vrouw,
die daar op mij wacht.

Ik hou van het jachtseizoen
Ik ga weer op jacht
naar de enige ware,
die echt op mij wacht.

Herfst

Karmijnrode roos

Wanneer de karmijnrode roos is uitgebloeid
is onze liefde dan voorbij?
Als de dag voorbij is en de zon ondergaat
is onze liefde dan voorbij?

In het donkere schaduwrijke bos
dimt de zon en blaast de storm
houdt de nacht ons niet langer samen
of in onze liefde dan voorbij?

Als wij ons verbergen in de schaduwen
blijf je dan bij mij?
Hoe echt is onze passie als we kussen
blijf je nog even bij mij?

We beloofden elkaar onze liefde in de morgen
maar de tranen van gister zullen ons voor de avond scheiden.
De maan schijnt in de mistige nacht,
de wind fluistert een excuus,
maar wie blijft er nu bij mij?

Ik denk aan jou

De hemel kleurt in rood en paars
alsof jij de hemel kleurt met jouw potloden.
Het lijkt of de hemel jouw schoonheid wil overtreffen
en ik denk aan jou.

Een opstandige groep kleuren
neemt hun positie in
om zich artistiek te uiten
en ik denk aan jou.

Slierten van wolken
verspreide zich als palmbladen
door de westenwind
en ik denk aan jou.

De lange schaduwen vormen zich
als teken van de aangebroken
zwoele nazomeravond
en ik denk aan jou.

De zachte zeebries
streelt zachtjes mijn huid
als de essentie van romantiek
en ik denk aan jou.

De nacht valt,
de zwoele avondhemel
verandert snel in een benauwde nacht
onweer opkomst.
en ik denk aan jou.

De eerste druppel valt
Als aankondiging van de herfst
een donderklap
en ik huil om jou.

Herfst

Soms dansen bloemen,
beter dan diegene die je denkt lief te hebben,
maar kom je daar pas achter in de herfst.

Soms is het lied van de zomervogels
mooier dan jouw liefdeslied,
maar kom je daar pas achter na de vogeltrek in de herfst.

Soms is het onkruid sterker
dan band met jouw dierbare,
maar ook daar kom je pas achter in de herfst.

Soms zijn de kleuren van bladeren,
kleurrijker dan jouw verblekende liefde,
maar daar kom je pas achter in het herfstbos.

Soms kan paardebloempluis zijn weg beter vinden
dan jij en is het stilstaande gras vrijer dan wij,
maar daar komen we pas achter in onze herfst.

De eik

De grote eik stond in het bos,
machtig, sterk en groot.
De machtige eik voelde zich niet sterk
en dacht: "was ik maar dood."

Toen kwam de machtige westenwind.
Ze vernietigde bijna alles op haar pad.
De eikenboom bleef staan,
vocht met een kracht waarvan hij niet wist dat hij het had.

Toen de wind eindelijk ging liggen.
Hoe droevig was het lot?
Rondom om de eik lagen alle bomen
Dood hout, geknakt, kapot.

"Oh, wind" zuchtte de eik
"Ook al heb ik het altijd betwist,
dank je dat je me hebt laten zien
dat ik sterker ben dan ik ooit wist."